

ПРЕС КЛИПИНГ

24-25.новембар 2012.

НАСЛОВИ

Јавни дуг све већи;(стр.2)

Трећина отказа радницима;(стр.2)

Од 5.000 менаџера само 8 нађе посао; (стр.4)

Плате у Хрватској 77 одсто веће него у Србији; (стр.6)

Држава нема новца за пуне плате трудница; (стр.6)

Стечај Необуса са неизвесним крајем; (стр.7)

Синдикати одбацују идеју о продаји ПКБ-а»;(стр.8)

Синдикати: ПКБ не треба продати већ докапитализовати;(стр.9)

ПЕТРОВИЋ: НЕ ЗАТВАРАМО МЛЕКАРУ СУБОТИЦА;(стр.10)

Покрајина пита Републику шта ће бити с ПИК-ом „Бечеј”;(стр.11)

Од 27. новембра смеће гуши град?;(стр.12)

Проблеми вртића – пребукираност и лоши услови за рад;(стр.13)

Јавни дуг све већи

Управа за јавни дуг саопштила је да је ове године Србија повећала дуг за 1,81 милијарду евра, што је у октобру износило 57,5 одсто нашег бруто домаћег производа

СРБИЈА је само током ове године свој јавни дуг повећала за 1,81 милијарду евра и на крају октобра је достигао 16,59 милијарди евра - саопштила је Управа за јавни дуг.

То је у том тренутку било 57,5 одсто нашег бруто домаћег производа. Фискални савет упозорава да би до краја године могли да "прегазимо" и 60, а буџет за следећу годину "пише" дуг и до 65 одсто БДП.

Највећи део јавног дуга је и даље у еврима - 52,3 одсто и у америчким доларима - 21,1 одсто. Мање од петине, 18,6 одсто, смо задужени у домаћој валути. Србија је током ове године, до октобра отплатила три милијарде евра обавеза. На главницу смо дали 2,5 милијарди евра, а на камате 0,5 милијарди евра.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:407486-Trecina-otkaza-radnicima>

Трећина отказа радницима

Биљана СТЈЕЉА

Економска криза и раскорак са модерним технологијама све су више запослених послали на биро. Само лане угашено 103.917 радних места, а највећи удар био у производњи

ДА по Србији пљуште откази и да је радно место привилегија - мантра је коју овдашњи радници слушају из дана у дан, већ годинама. Са посла се, тако, на биро само у последње четири године „преселило“ безмало 300.000 радника, а талас отказа још се не стишава. Ипак, неизвесност није баш свима иста јер кадровске вишкове, осим финансијске кризе, праве и пословни манири 21. века.

Широм Србије, током прошле године угашено је 103.917 радних места, показало је истраживање које су заједничким снагама спровели Национална служба за запошљавање и Америчка агенција за међународни развој (УСАИД).

- На основу анкете послодаваца процењено је да је у прошлој години угашено 5,42 одсто радних места - изнео је резултате Михаил Арандаренко, са Економског факултета.

- А највише је отказа подељено у Војводини, затим у Београду, па у Шумадији и западној Србији, а најмање у јужној и источној Србији.

БОЛНА ПРИВАТИЗАЦИЈАСАМО за последњих пет година приватизација је без посла оставила чак 375.000 радника - сабирају и у Социо-економском савету Србије. - У том периоду је 74 одсто запослених из друштвеног сектора остало без радног места. Међу њима је највише оних из металског сектора, прехранбене индустрије и угоститељства.

Гледајући према делатностима, највећи удар су истрпели запослени у производном сектору. У прерађивачкој делатности без посла су остала чак 32.222 радника, у трговини 22.275, у грађевинарству 14.907, у администрацији, здравству и образовању 13.712, сектору саобраћаја, услуга и информационих технологија 11.944... Најлакше су откази дељени онима без високих квалификација, па је тако отпуштено 23.287 радника са првим степеном и чак 36.791 са трећим степеном стручности.

- Данас ни у једној делатности не цветају руже и готово сви у последње четири године, од почетка економске кризе, бележе губитке - оцењује Ивица Цветановић, председник Конфедерације слободних и независних синдиката. - Од тада је, према подацима Европске уније, без посла остало скоро 300.000 радника, али и још најмање 100.000 оних који су радили „на црно“. Потребе за новим радним местима су симболичне и готово ни у једном сектору нема нових запошљавања, бар не оних значајнијих.

Цветановић, такође, сматра да су највећи терет кризе поднели они из реалног сектора, односно производње, али данак лоше економске политике осећају и они који су - до јуче - били поштеђени потреса на тржишту рада.

- Све више отказа добијају и менаџери, а такав их талас тек очекује јер је најмање 70.000 предузећа у стечају и сви ће они у марту, мање-више, ставити кључ у браву. И банкари су на удару јер, у последње време, све више ових службеника добија упозорење пред отказ - додаје он.

ШАНСА НА ЈУГУПОСЛОДАВЦИ се, ипак, надају и отварању нових радних места, а, према сопственим прогнозама, највише ће упошљавања бити у најнеразвијеним деловима Србије. Тако предузетници из Врања, Бујановца, Владичиног Хана, Ужица, Прибоја... очекују да ће у овој години бити око седам одсто више отворених нових радних места него угашених.

Цветановић, такође, запажа да су радне књижице враћали кући и трговци, али и запослени у услугама, а као разлог за такву епидемију отказа у овим секторима он види у - инфлацији и смањеној куповној моћи. Како каже, смањени ниво потрошње има ефекат бумеранга, јер новац све мање циркулише, све се мање троши, а самим тим је све мањи фонд за зараде.

А у својој анализи стања на тржишту рада, стручаци из Националне службе за запошљавање су уочили да креирању нових послова не иде наруку ни образовна структура локалног становништва.

- Учешће становника без икаквих квалификација је изразито високо, за разлику од оних са дипломама факултета. Најобразованији су сконцентрисани у великим градовима - Београду, Новом Саду и Нишу, док у Врању и Новом Пазару више од 50 одсто становника има само основну школу - потврђују у НСЗ.

Самим тим ће и трендови будућих отпуштања умногоме зависити од знања и вештина локалног становништва. Према првим прогнозама, 2012. ће обележити најмање 35.800 нових отказа.

- Највећи проблем са запошљавањем у Србији је лоша квалификациона структура оних који траже посао - казао је и Дејан Јовановић, директор Националне службе за запошљавање. - То

се види из податка да чак 250.000 незапослених са наше евиденције нема никаквих стручних квалификација. Тачније, око 80.000 нема завршену ни основну школу, а око 170.000 нема диплому средње школе и, самим тим, никакав занат у рукама.

Да нису све струке и занимања у истом ризику од отказа такође се може видети по броју оних који су у овој години завршили као вишкови. Према подацима НСЗ, само од почетка ове године са радног места директно на биро отишло је чак 33.270 радника који више нису потребни својој фирми, а у 2011. укупно их је било 42.500. Међу њима чак 63,3 одсто нема никаквих квалификација, а 21,6 одсто су полуквалификовани радници.

Зато све више стручњака упозорава на занимања које је појело време. Дактилографи, економски техничари, матуранти гимназије... само су нека од превазиђених занимања и мало ће ко задржати овакав кадар у својим фирмама.

Послодавци упорно указују на то да је време да се дозовемо памети и да овдашња радна снага поради мало и на себи. У свим анкетама - готово углас - мерејају сопственим кадровима мањак ентузијзма, вештина, снажљивости, креативности... али и специфичних знања, као што су информатичка писмености и познавање страних језика.

ДВЕ СУРОВЕ ДЕЦЕНИЈЕ

СРБИЈА је за 20 година изгубила укупно 920.000 радних места, а више од половине је угашено у производном сектору. Индустијски радници су се из својих фабрика пребацили на биро, а раме уз раме са њима били су и грађевинци, трговци, рудари... У Асоцијацији малих и средњих предузећа кажу да је само од 1991. до данас угашено 580.000 радних места из реалног сектора, и то највише из металске индустрије, а на другом неславном месту је текстилна индустрија.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:407364-Od-5000-menadzera-samo-8-nadje-posao>

Од 5.000 менаџера само 8 нађе посао

И. МИЋЕВИЋ

За осам година биће 30.000 више места на универзитетима него што ће се пријавити потенцијалних бруцоша. Због све слабијих успеха студената, прети гашење факултетима

НА СВАКОЈ седмој факултетској дипломи последњих година пише “менаџер”, а само 2010. године добили смо 5.142 тих звања. Од њих се, према подацима Уније послодаваца, запослило само осморо, међу којима је троје касније остало без посла.

Школујемо прекобројне лекаре, адвокате, докторе, јер уписне квоте одређују да факултети и професори не би остали без посла, а не према потребама тржишта. Ово је само један од

кључних проблема у просвети на који указује проф. др Иван Ивић, коаутор Стратегије образовања до 2020. године.

За осам година, упозорава проф. Ивић, због све мањег природног прираштаја имаћемо 66.000 места на студијама, а само 37.743 потенцијалних академаца.

ОПЕТ ДОСТИГЛИ ДВОЦИФРЕНУ НЕПИСМЕНОСТ- НАКОН низа година ниског процента неписмености, успеха на такмичењима ђака и студената, поново смо дошли у доба двоцифрене неписмености, када се студира предуго, а издвајање за науку је најниже у Европи. Нису довољне реформе ради реформи, већ да се суштински повећа квалитет образовања - процењује проф. др Миодраг Поповић, проректор Универзитета у Београду.

- Мора доћи до радикалног реза - гашење факултета и универзитета. Црна слутња је неминовно срозавање квалитета оних који студирају - оценио је проф. Ивић на скупу “Образовање: развојни потенцијали Србије” у Српској академији наука и уметности.

- Уследиће велика борба факултета за кандидате, јер ће уписни капацитети бити дупло већи од потребних. Ако ствари остану овакве, већина студената биће на буџетском финансирању.

Последица свега овога биће, према процени овог стручњака, мањак кадрова одређених професија, па зато држава треба да финансира оне струке које ће бити потребне, а не да даје свима помало.

Колики је проблем високообразованих, говоре и подаци да је 2010. године дипломирало 46.162 особа, а деценију касније око 25.000. С обзиром на то да је сада са факултетском дипломом запослено 482.382 радника, процена је да ће бити потребно 20 година да се ишколују кадрови који би заменили све њих. Проблеми, додаје, постоје на свим нивоима, од вртића до докторских студија.

Осим трећине функционално неписмених ђака, како су показали резултати ПИСА тестирања, и преостале две трећине углавном су у најнижој од шест категорија. А међу њима, напомиње проф. др Ана Пешикан, са Филозофског факултета, нема оних који су одустали од школе или је нису ни уписали, већ је реч о редовним ученицима.

- Од сваке генерације око 15 одсто се оспе из образовног система до краја основне школе - објашњава проф. Пешикан. - Процент сеоске деце која не прелазе из четвртог у пети разред је око 14 одсто и не смањује се, него се повећава.

Решења ових и других образовних проблема предложена су Стратегијом развоја образовања, али је за то, напомињу стручњаци, потребно знатно веће финансирање образовања, у износу од шест одсто БДП. Кључно за квалитет биће и увођење стручне, уметничке и опште матуре.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/354514/Plate-u-Hrvatskoj-77-odsto-vece-nego-u-Srbiji>

Плате у Хрватској 77 одсто веће него у Србији

Фонет

Запослени у Хрватској имају 77 одсто веће плате у поређењу са запосленима у Србији, односно зарађују за 15 одсто боље од Словака и пет одсто боље од Чеха, наводи Јутарњи лист.

Са просечном платом већом од 730 евра у протекла три месеца, Хрвати су за 39 одсто боље плаћени него запослени у Босни и Херцеговини, показало је истраживање онлајн сервиса МојаПлаћа.хр.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/354461/Drzava-nema-novca-za-pune-plate-trudnica>

Држава нема новца за пуне плате трудница

Соња Тодоровић/Бранка Куљанин/Весна Торковић

Све је извесније да труднице ни следеће године неће добијати пуну плату док су на трудничком боловању, јер држава нема довољно новца. И поред тога што се политичке странке и многа министарства залажу за то да труднице уместо 65 примају 100 одсто плате, ништа од тога није регулисано у измењеном Закону о здравственом осигурању.

Једино остаје могућност да се из буџета издвоје посебна средства, неки прорачуни су око 20 милиона евра на годишњем нивоу, за пуне плате трудницама, али то још увек није сигурно. У Министарству здравља “Блицу” је речно да ће тек у наредним изменама Закона о здравственом осигурању, који се може очекивати тек за годину дана, ово узети у разматрање. А до тада једино ће целу плату примати жене из Београда, Новог Сада, Јагодине, Зрењанина и Беле Цркве.

Нишлијка Милена Митић (38), професорка енглеског језика, каже да је радила у школи до пре два месеца, односно до седмог месеца трудноће, јер јој се није исплатило да иде на трудничко боловање.

ПУПС поднео амандман

Мома Чолаковић, шеф посланичке групе ПУПС -а, каже да су поднели амандман на Закон о буџету.

- Инсистираћемо да се у буџету издвоје посебна средства која би била намењена за пуне плате трудницама. Мислимо да је то могуће, исто као што смо и прошле године издвојили за 13 пензију за угрожене пензионере - објашњава Чолаковић.

- Иако сам могла да узмем боловање чим сам остала трудна због година живота, нисам то урадила јер бих примала 65 одсто од плате, која и овако није велика. Имала сам среће да примам на време ту умањену плату. Ипак, велика је разлика кад је плата мања за више од 10.000 динара. Не знам зашто само у Београду труднице примају 100 одсто плате? Зашто су у престоници привилеговане жене које рађају? Држава би морала да уједначи те критеријуме и да труднице у целој Србији примају целу плату - прича Милена.

Марија Милојевић Лазаревић из Крагујевца, мајка близанаца, с разлогом се пита исто. Она каже да је једино имала среће што јој је послодавац уплаћивао и трудничко и породилско, тако да није морала да чека државу, која са исплатом касни и по неколико месеци.

- Запослена сам у Радију "Браво" у Крагујевцу, и за разлику од многих мојих пријатељица које раде код приватника и не усуђују се чак ни да затрудне, истог дана заједно са запосленима добијала сам накнаду и за трудничко, а сада и за породилско боловање. Послодавац није чак чекао ни на новац који треба да уплати држава. С друге стране, држава није заштитила жену, посебно не труднице, јер поуздано знам да многе када затрудне постају изненада вишак и послодавац их отпушта или су присиљене, бојећи се за посао, да одустану од материнства - прича Марија.

И у министарствима финансија и рада и социјалне политике речено нам је да подржавају сваку иницијативу побољшања социјалног статуса трудница, али нисмо добили одговор да ли ће у буџету бити довољно новца за то. Иначе, до 1. јануара 2006. све труднице које су одржавале трудноћу примале су 100 одсто плате, али је то промењено за време министровања проф. др Томице Милосављевића, који је ово право укинуо због, како је тада објаснио, великих злоупотреба.

http://www.danas.rs/danasrs/srbija/novi_sad/stecaj_neobusa_sa_neizvesnim_krajem.40.html?news_id=251701

Стечај Необуса са неизвесним крајем

АУТОР: А. И.

Одлуком Привредног суда, а на иницијативу Развојне банке Војводине, која потражује дуг од преко шест милиона евра, у новосадској фабрици аутобуса Необус покренут је стечајни поступак. То је, према тврдњама запослених, једини излаз из незавидне ситуације у предузећу

које радницима дугује зараде и доприносе.

Мада су сагласни с тим да предузеће располаже са довољно капацитета како би покренуло производњу, представници Необусовог синдиката Солидарност сматрају да ће таква идеја тешко заживети у пракси узимајући као пример скорашњу понуду београдског Градског саобраћајног предузећа, где за понуду од 180 нових аутобуса ниједно домаће предузеће није прошло на тендеру.

Власник Необуса Мухамед ал Маграби из Саудијске Арабије није више заинтересован за фирму и улагања у Србију, па у покрајинској администрацији кажу да је то један од основних разлога за покретање стечаја. Дуг предузећа Развојној банци Војводине је 6,2 милиона евра, али покрајински секретар за привреду Мирослав Васин каже да производња у Необусу може да се покрене.

- Кроз план стечаја, кроз план реорганизације и кроз сарадњу са локалном самоуправом и ЈГСП, покушаћемо да реализујемо неке идеје које ће омогућити да Необус заиста више не дође у позицију у каквој је био, а ја сам више пута тврдио да са својим капацитетима то предузеће има перспективу да ради и производи - изјавио је Васин.

С друге стране, градоначелник Милош Вучевић сматра да би најбоље решење за 200 радника био нови власник.

- С обзиром на то да смо добили информацију да постоје потенцијални купци из иностранства, тачније из Азије, Град Нови Сад је спреман да да јасан сигнал преко амбасаде те државе да би и те како знали да ценимо долазак новог инвеститора, а који би спасао фирму која постоји више од шест деценија - изјавио је Вучевић не желећи да открива о ком инвеститору је реч.

СТУДИО Б

<http://www.studiob.rs/info/vest.php?id=82949>

Синдикати одбацују идеју о продаји ПКБ-а»

Извор : Студио Б

ПКБ послује стабилно од када је град Београд преузео и нема разлога за приватизацију, сагласни су републички и градски синдикати пољопривреде и Самостални синдикат ове компаније.

На најаве да би ПКБ могао бити продат компанији из Уједињених арапских емирата и изјаву министра млађана Динкића да је та корпорација задужена и стабилна само захваљујући томе што је у процесу реструктурирања, реаговали су синдикати.

Републички и градски одбор синдиката пољопривреде и Самостални синдикат ПКБ-а одбацују идеје о скорој приватизацији и објашњавају да је компанија стабилна од када њом газдује град Београд.

<http://www.pressonline.rs/info/beograd/sindikati-pkb-ne-treba-prodati-vec-dokapitalizovati>

Синдикати: ПКБ не треба продати већ докапитализовати

Пољопривредна корпорација Београд (ПКБ) сада се налази у много бољој ситуацији него раније и нема ниједног разлога за њену продају, сложили су се данас представници Самосталног синдиката ПКБ-а и Самосталног синдиката пољопривреде.

Они су истакли да нису против мањинске докапитализације или склапања стратешког партнерства, али траже да тај процес буде јаван и транспарентан и да синдикати учествују у том процесу.

Став синдиката је да ПКБ и земљу која припада тој корпорацији апсолутно не треба продавати. "Противимо се било каквој приватизацији ПКБ-а. Ми смо доказали за ове две године да можемо и сами да радимо", изјавио је Тањугу председник Самосталног синдиката ПКБ-а Милисав Ђорђевић.

Он је подвукао да ПКБ од марта ове године апсолутно измирује све своје обавезе према држави и по први пут је узео кредите "за инвестирање у будућност".

Како је Ђорђевић напоменуо, пре него што је град Београд преузео ту корпорацију, дешавало се да ПКБ узима кредите чак и да исплати плате.

Ђорђевић је рекао да су запослени у ПКБ-у претходних 20 година прошли кроз изузетно тежак период дезинтеграције компаније, која се огледала у издвајању преређивачких капацитета "Имлека" "Фрикома" и "Имеса".

Он је одбацио тврдње да ПКБ дугује 3,8 милијарде динара, прецизирајући да је од укупног износа обавеза, само 1,8 милијарди главница дуга, док разлику од две милијарде динара, представљају камате.

Ђорђевић је нагласио да 1,8 милијарди динара, које представљају стварни дуг, вреди само 20 хектара ПКБ-овог земљишта, поред Зрењанинског пута и запитао се да ли због тога треба да се прода тако значајан произвођач хране.

Он је подсетио да ПКБ располаже са 22.000 хектара обрадивог земљишта, има више од 22.000 грла стоке, од чега 8.000 музних карва, које дневно дају 170.000 литара млека.

Драган Зарубица, председник Републичког одбора Самосталног синдиката пољопривреде, сложио се да ПКБ не треба да се продаје у овом тренутку, јер је почео да стабилно да послује, а улази и у инвестициони циклус који ће трајати три године.

"Тачно је да је ПКБ државна фирма, нико то не оспорава и нико не каже да ПКБ не треба да се прода у неком моменту, али да се зна под којим условима и како", рекао је Зарубица.

Он је подвукао да треба утврдити стварну вредност ПКБ-а и истакао да ће он много више вредети за годину до две, додајући да решење најпре треба тражити у заједничком улагању и партнерству са страним инвеститорима.

Министар финансија и привреде Млађан Динкић изјавио је раније ове седмице да су у току интензивни преговори са представницима Уједињених Арапских Емирата о продаји дела ПКБ и да је реч о газдинству "7. јули" које има око 5.000 хектара обрадиве површине, са сурчинске стране.

Динкић је навео да је од градоначелника Београда тражио да се изјасни у вези са продајом ПКБ - а и да је од њега добио потврду.

"Управо да не би преко јавности са њим разговарао, упутио сам му писмо и тражио да се изјасни о томе шта намерава да ради са ПКБ - ом. Он се изјаснио и сада имамо јасан став, да је град Београд спреман да прода један део ПКБ - газдинство "7. јули"-, казао је министар.

Градоначелник Београда Драган Ђилас сматра да би тема продаје ПКБ-а могла да "прерасте у директан сукоб" града и републичке власти и да држава треба да донесе стратешку одлуку да ли је заиста за то да ПКБ буде продат.

Ђилас је рекао да Београд није имао никакву идеју продаје ПКБ-а у овом тренутку и истакао да то предузеће, према проценама градске власти, вреди данас скоро милијарду евра и да су му дугови преполовљени и да их "ускоро их неће бити".

АКТЕР

<http://akter.co.rs/26-ekonomija/print-22411-petrovi-ne-zatvaramo-mlekaru-subotica.html>

ПЕТРОВИЋ: НЕ ЗАТВАРАМО МЛЕКАРУ СУБОТИЦА

Тањуг

Генерални директор Дењуб фудс групе, Слободан Петровић изјавио је да нико нема намеру да затвори Млекуру Суботица и да синдикат овог предузећа шири неистине

"Нико не планира да затвори Млекуру Суботица и нетачне су информације да је сценарио исти као са осталим млекарама, зато што су млекаре у Земуну и Зајечару биле затворене одмах по преузимању, док смо у Млекуру Суботица инвестирали огромна средства" рекао је Петровић за Радио Суботицу.

Он је прецизирао да је инвестициони фонд Салфорд, који управља Дењуб фудс групом, у Млекуру Суботица уложио 30 милиона евра, и да ће и даље наставити да је подржавају.

"Као и у Имлеку, где је то учињено пре годину дана, тако и у Млекарима Суботица планирамо да аутсорсујемо логистику и транспорт због смањења трошкова. Ни један радник из логистике и

транспорта у овом тренутку неће изгубити посао већ ће прећи у другу радну организацију” - рекао је Петровић.

Он је објаснио да је пребацивање служби које не чине основну делатност предузећа специјализованим агенцијама уобичајена пракса у свету и да то омогућава да се фирма бави искључиво својом делатношћу.

Млекара Суботица је прва и једина млекара у Србији са дозволом за извоз на тржиште Европске уније.

Како је јуче саопштено из овог предузећа, Млекара послује успешно и не планира никакве измене у погледу пословања на домаћем и иностраном тржишту.

Саопштење је уследило након што је пре два дана председница синдиката радника Млекаре Суботица Јелена Нинчевић изјавила да Салфорд групација има намеру да затвори ову млекуру, због чега ће без посла остати 40 радника.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/pokrajina-pita-republiku-sta-ce-biti-s-pik-om-%E2%80%9EBecej%E2%80%9D>

Покрајина пита Републику шта ће бити с ПИК-ом „Бечеј”

Влада Србије што пре треба да се изјасни о томе шта намерава с ПИК-ом "Бечеј" јер је ситуација у том комбинату алармантна, поручили су представници Владе Војводине и Покрајинског, као и ПИК-овог синдиката.

Васин: Ситуација у ПИК-у забрињавајућа

– Уз захтев да се ресорно министарство и Републичка влада под хитно изјасне о томе, апелујемо да прихвате и две наше препоруке. Једна је да се остане при плану који подразумева стављање ПИК-а у већинско државно власништво, а друга да се у свим варијантама решавања тог проблема води рачуна о запосленима, односно да без посла не остане више од 400 људи – нагласио је покрајински секретар за привреду и запошљавање Мирослав Васин, уз оцену да би то био најбољи доказ да се Покрајинска и Републичка влада договарају и одвајају економију од других питања.

Напомињући да је ситуација у ПИК-у забрињавајућа али да још има времена за спас тог војвођанског аграрног гиганта, Васин је указао на то да је ПИК упао у неприлике пре две године, захваљујући низу погрешних потеза и државе и његових власника и представника локалне самоуправе.

– Запослени из ПИК-а су се обратили Влади Војводине и кренули смо у процес опоравка. Само до пре две године та финансијска агонија се исказивала с око 60 милиона евра губитка. Кренули смо у најсложенији процес опоравка неког пољопривредног предузећа у Србији. Како се са старим власником Ђорђијем Ницовићем договор није могао спровести, одлучили смо се

на драстичан потез – да држава покрене наменски стечај у ПИК-у "Бечеј", с изричитим циљем да то буде стечај који ће опоравити фирму – подсетио је Васин, додајући да је за годину и по комбинат био опорављен и за годину и два месеца, изузимајући 60 милиона евра дубиозе, исказао је позитиван резултат.

<http://www.dnevnik.rs/novi-sad/od-27-novembra-smece-gusi-grad>

Од 27. новембра смеће гуши град?

Запослени у “Чистоћи” у уторак 27. новембра почеће генерални штрајк. Град неће бити чишћен, важиће минимум процеса рада, па ће ђубре бити одвожено само код болнице, школа и вртића. Запослени у “Чистоћи” нису

Запослени у “Чистоћи” у уторак 27. новембра почеће генерални штрајк

примили други део плате за октобар, а 25. новембра им према колективном уговору следује и новембарска аконтација, казао је члан Штрајкачког одбора Бобан Петковић. У сусрету с новинарима нагласио да је синдикат поднео тужбе против Н.Н. лица због тога што медији преносе да су неки радници умешани у крађу горива, која, како је рекао, није доказана. У јавности се жели створити утисак да су радници „Чистоће” лопови, који траже плату, рекао је он. Додао је да синдикат неће бранити ниједног радника уколико се установи да је радио на штету предузећа.

Петковић је казао да је нови менаџмент на чијем је челу директор Драган Божић запослио око 20 радника и да ниједан од новопримљених није послом непосредно везан за делатност фирме, већ да сви седе у администрацији. - У дугој историји предузећа први пут директор предузећа има чак три помоћника за правно-економске послове - казао је Петковић и навео да је због новопримљених цена рада у фирми пала за више од десет одсто. Пре два месеца цена рада је коштала 21.600 а сада ће оброчун плате бити по цени од 19.3000 динара.

Према његовим речима, директор Божић чини кривично дело, јер је програмом рада предузећа за ову годину предвиђено да фирма има 621 запосленог, а на плату у „Чистоћи” сада чека преко 680 радника. Петковић је рекао да, наравно, није све раднике довео Божић, већ има запослених које оставила прошла владајућа гарнитура.

Директор Божић, који је био конференцији за новинаре синдиката, казао је да плате нема и да не зна када ће је бити. Поновио је, да је у фирми затекао минус од око милијарду динара и да се лавовски бори да уведе рационализацији. Од када водим „Чистоћу, рекао је Божић, фирма није задужена ни јуту банку.

- Увео сам контролу како се троши гориво и захваљујући томе месечна уштеда је три милиона динара - предочио је директор Божић. Навео је, да ће предузеће у наредне две године бити у губитку око 550 милиона динара, јер је прорачун да ће „Чистоћа” толико морати да издвоји за судске оштете због уједа паса луталица. Седмично добијамо 30 пресуда, а у поступку је 1.800 тужби - рекао је директор Божић.

3. Делић

Проблеми вртића – пребукираност и лоши услови за рад

БЕОГРАД – Недовољан број објеката, односно пребукираност вртића, лоши услови за рад, али и мале и неуједначене плате васпитача, неки су од проблема са којима се суочава предшколско васпитање и образовање у Србији, рекли су данас саговорници Танјуга.

“Проблеми у предшколском образовању и васпитању готови су исти као и на другим нивоима система. Оно што тишти и родитеље и децу, а посебно државу је недовољан број објеката, односно то што нема довољно места у вртићима или што распоред није урађен на добар начин”, рекао је помоћник министра просвете, науке и технолошког развоја Желимир Попов. Председница Самосталног синдиката предшколског васпитања и образовања Љиљана Киковић, такође, каже да је један од проблема постојање листи чекања.

„Свуда су вртићи пребукирани и свуда има листи чекања. Сада је само разлика што су формиране комисије које проверавају документацију и одлучују ко испуњава услове да буде примљен“, рекла је Киковићева.

Попов је навео да Србија нема добро развијену путну мрежу тако да су неки вртићи доста удаљени од места где деца станују и то посебно када је реч о селима.

Тако, према његовим речима, када се погледа распоред објеката вртића види се да је просечна удаљеност од куће до вртића у Београду и већим градовима 1,1 километар, а у селима 2,2 километара.

Указујући да је то један вид недоступности предшколског образовања, он је упозорио да Србија има веома мали (41 одсто) обухват деце предшколског васпитања и образовања.

Он је као позитивне примере навео Београд и Војводину где око 80 одсто малишана похађа предшколску установу.

“Мало је деце у вртићима и то све није добро распоређено”, рекао је Попов и додао да је један део Стратегије развоја образовања усмерен на то како омогућити да свако дете до поласка у школу буде обухваћено неким видом предшколског образовања и васпитања.

Према његовим речима, објекти морају бити доступнији, а програми по којима се ради у вртићима морају да буду конципирани на другачији начин.

Наводећи да у Србији тренутно има 159 Предшколских установа и 60 приватних вртића који су акредитовани, он је истакао да није довољно урађено на повезивању приватних и државних установа.

“Део Стратегије се односи и на то да се приватни сектор на много квалитетнији начин укључи у давање услуга из области предшколског васпитања за децу”, рекао је Попов.

Он је подсетио и да локалне самоуправе финансирају предшколске установе, а да држава финансира само обавезни предшколски програм.

“Како Србија никада није имала образовање за свој приоритет тамо где је већи притисак, као што су Београд, Нови Сад, Крагујевац, Ниш више се ради у тој области”, рекао је Попов.

Он је као добар пример навео Београд у коме, не да су само изграђени нови, већ су и постојећи објекти који нису били наменски орјентисани за вртиће претворени у места која се могу користити за те намере.

Попов је указао и да би требало искористити постојеће објекте у школама за отварање вртића.

“У неки местима, поготово у селима где нема вртића имамо све мање деце у школама. Тако имамо полупразне школе у којима постоје релативно добри услови за отварање вртића јер постоји инфрасруктура”, рекао је Попов, оценивши да постојећи капацитети основних школа нису довољно искоришћени.

Киковић, такође, истиче да се при изградњи вртића не консултују васпитачи и да се често граде велики и лепо објекти, што је како каже добро, али да се у њима због превеликог простора деца мање виђају, одвојена су и не живе као једна породица.

Поред тога, један од највећих проблема, слажу се и Попов и Киковићева јесу мале и неусаглашене плате васпитача.

Попов наводи да су коефицијенти за обрачун плате урађени и прихваћени од свих синдикалних организација, али да не зна да ли ће бити пара за то јер да би сви васпитачи имали исте плате морају се издвојити средства из централне касе, из буџета.

Он је подсетио да министарство финансира учитеље и наставнике, а да се васпитачи финансирају из локалних средстава.

„Васпитачи у Београду имају плату већу од 40.000, а запослени у Трговишту 20.000 и ту је проблем”, рекао је Попов, додајући да су тако вртићи у Београду и у богатијим општинама боље опремљени него вртићи у осталим местима.

И Киковићева сматра да је један од проблема што су оснивачи и финансијери предшколских установа локалне самоуправе.

„Битно је да се више пажње посвети предшколском образовању и да се створе бољи услови за рад“, рекла је Киковићева, додајући да ће запослени у вртићима, након неколико година чекања, добити уредбу којом ће васпитачи бити изједначени у примањима према стручној спреми, чиме ће се приближити наставницима у основним школама.

ИЗВОР: ТАНЈУГ